

MATICION INFORMATION CENTER	Subject Heading :
Date : - 1 ๓.ค. 2545 Page : 6	Source : สยามรัฐ 15000223 No. 00223
Keyword	

■ ไม่ว่าปีใหม่จะกี่ครั้ง ของขวัญอันยั่งยืนที่กทม. มอบให้ชาวกรุง สวนสวยในป่าคอนกรีต

เทศกาลปีใหม่ ใครก็คิดถึงของขวัญ แต่จะมีสักกี่คนที่จะคิดถึงว่า ความหมายของ "ของขวัญ" นั้นมันคืออะไร...พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานอธิบายไว้ว่า ของขวัญ น. สิ่งของที่ให้แก่เจ้าของขวัญ เมื่อเสร็จพิธีทำขวัญแล้ว : สิ่งของที่ให้แก่เวลาอื่น เป็นการถนอมขวัญ หรือเพื่ออภัยภัยไมตรี เช่น ของขวัญปีใหม่ ของขวัญวันเกิด

ส่วนคำว่า "ขวัญ" ก็เอาความหมายเพียงว่า สิ่งที่ไม่มิตัวตน นิยมกันว่ามียู่ประจำชีวิตของคน ตั้งแต่เกิดมา เชื่อกันว่าถ้าขวัญอยู่กับตัวก็เป็นสิริมงคล เป็นสุขสบาย จิตใจมั่นคง ถ้าคนตกใจหรือเสียขวัญ ขวัญก็จะออกจากร่างไปเสีย เรียกว่าขวัญหาย ขวัญหนี ขวัญบิน เป็นต้น

ที่พูดมานี้ก็เพื่อจะลาความคำว่า ของขวัญ ให้ปรากฏโดยละเอียดว่า เทศกาลปีใหม่ 2545 นี้ พวกเราสามารถจะทำอะไรเป็นของขวัญแก่กันได้บ้างเท่านั้นเอง หน้า กทม.ก็ต้องกล่าวถึง "ของขวัญ" ระหว่างกรุงเทพมหานคร อันเป็นหน่วยงานรัฐหน่วยหนึ่ง กับ

ประชาชนชาวกรุงเทพฯ ทั่วๆ ไป ซึ่งมีสัมพันธ์ไมตรีต่อกันอย่างแนบแน่น รักกันทะเลาะกัน จนบางครั้ง ชาวกรุงเทพฯ ถึงกับ ขวัญหายขวัญบิน ก็มี

ก็จะพูดถึงของขวัญที่ชาวกรุงเทพฯ จะให้แก่กรุงเทพมหานคร นั้นน่าจะเป็นอะไร ที่น่าจะถนอมขวัญ หรือเพื่ออภัยภัยไมตรี...สิ่งแรกก็เห็นจะไม่พ้นภาวะอากาศต่างๆ ซึ่งถ้าคนกรุงไม่ให้ กทม.ก็ เสียขวัญ ขวัญหาย ขวัญบินแน่

ส่วนเพื่ออภัยภัยไมตรีอื่นๆ ก็คือ พยายามปฏิบัติตามกฎหมายข้อบัญญัติของ กทม.อย่างซื่อตรง ช่วยกันรักษาความสะอาดเรียบร้อย สวยงามของบ้านเมือง ให้ความร่วมมือกับ กทม. ในทุกครั้งที่มีการร้องขอแหม! เกрінเสียหนานเหลือเกินกว่าจะได้เข้าสู่เรื่องที่ยั่งยืนไว้นี้...

ท่ามกลางบรรยากาศที่ร้อนระอุ ฟุ้งกระจายปนเปื้อนด้วย ฝุ่นละอองมลพิษ และความขุ่นคลั้กของน้ำเน่าของเสีย กระจาย หมักหมมอยู่ตามซอกมุมอัน

มืดมัว แต่หลายที่ก็ปรากฏโคมทำหายนายตา หิ้งพร้อมให้สัมผัสอย่างยโส เช่น สายธารชื่อแสนแสนกลางกรุง เป็นอาทิ และที่อื่นๆ ทั่วบริเวณพระมหานครหลวงของปวงชนชาวไทย เป็นบรรยากาศที่กดบีบให้ทวยนาคร แห่งเมืองที่เมืองน้องของนครใหญ่ทั่วโลกแห่งนี้ หวนหาสิ่งชดเชย เพื่อชดใช้สิ่งที่พวกเขาอุทิศเสียภาษีแล้ว ยังสูญเสียสภาพพื้นฐานของการดำรงชีวิตที่เขาควรจะได้

จะเป็นเพราะหน้าที่ความรับผิดชอบที่กทม.ต้องทำ หรือด้วยกุศลจิตเจตจำนงจะทดแทนแก่ชาวกรุงเทพฯ ก็แล้วแต่ แต่ชาวเราทั้งหลายก็ตั้งใจที่ กทม.ได้สรรสร้างรมณีสถานไว้ให้ได้เก็บเกี่ยวทางใจ เป็นการทำขวัญ ปลูกขวัญ หรือ ของขวัญอันยั่งยืน ไว้หลายแห่งในหลายมุมของพระมหานครแห่งนี้

วันนี้ หน้า กทม.สยามรัฐ จึงจะขอชวนเชิญท่านผู้อ่านไปเพลิดเพลินกับสวนสาธารณะสักหลายแห่ง ที่เปรียบเสมือน "ของขวัญ" อันทรงคุณค่าของชาวป่าคอนกรีตเป็นอย่างดี

อุทยานเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี

เพื่อความเป็นสิริมงคล ก็จะเชิญชวนท่านไปยัง วังอุทยานสถาน สัญลักษณ์แทนพระองค์ สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ที่ชาวไทยซาบซึ้งในพระนาม "สมเด็จพระย่า" เป็นที่ยิ่ง

ที่กล่าวว่า อุทยานแห่งนี้เป็นสัญลักษณ์แทนพระองค์ "สมเด็จพระย่า" ประการแรกเป็นอุทยานที่สร้างอยู่ใน นิวาสถานของสมเด็จพระย่า ตอนที่ยังทรงพระเยาว์อยู่นั่นเอง ความรู้สึกแรกที่ก้าวเข้าไปสู่ เสมือน...เรากำลังมาเยี่ยมย่าของเรา ที่บ้านท่านอย่างไรอย่างนั้น สถานที่อันจัดไว้อย่างเหมาะเจาะ ทำให้รู้สึกคุ้นเคยและอบอุ่น ทั้งๆ ที่ยังไม่เคยมา แต่คล้ายๆ กับว่าเราได้กราบชมกับบอกอย่างจริงๆ ความร่มรื่นของแมกไม้กว่าพันพรรณที่ **สมเด็จพระย่า** เคยโปรด ตลอดพระชนมชีพของพระองค์ พระฉายาลักษณ์ที่ได้พบอย่างสม่ำเสมอก็จะปรากฏราวป่า ซ่อนอยู่ข้างพระปฤษฎางค์เสมอมา เพราะพระองค์ทรงห่วงใยพลกนิกรในถิ่นทุรกันดาร และเสด็จทรงเยี่ยมผู้มีได้ขาด ทิวสารทิศ

ความเขียวชอุ่มและร่มรื่น เสียงนกหวีดที่โผบินไปตามกิ่งก้านสาขาของไม้ใหญ่ บ้างจิกกินหนอน และผลไม้ แล้วก็เพรียกหาเพื่อน สายลมรวยรินมาอ่อนๆ เสมือนพระราชจริยวัตรอันแสนจะอ่อนโยนละมุนละไมของพระบรมราชชนนีแม่ฟ้าหลวงของชาติไทย สร้างความชื่นใจอย่างประหลาด

ผ่านทัศนียภาพประทับใจเข้าไปเล็กน้อย เรือนเล็กกระทัดรัด เหมือนจะให้เป็นเช่นพระรูปลักษณะที่แบบบาง แต่แข็งแกร่ง และเปี่ยมล้นด้วยมหาบารมีปรากฏในสายตาคู่กลางสวน 2 หลัง

หลังหนึ่งจำลองมาจากบ้านที่ประทับของสมเด็จพระย่าครั้งพระเยาว์ และพยายามคงความเป็นสามัญ เรียบง่าย เป็นอนุสรณ์เตือนให้ใครๆ ที่ไปเยือนว่า คนเรานั้นไม่สามารถเลือกเกิดได้ แต่เลือกอยู่ เลือกเป็นได้ สถานที่แห่งสามัญชนนี้แหละที่เป็น แหล่งปฏิสนธิพระบรมราชชนนีของพระมหากษัตริย์ถึงสองพระองค์ และพระองค์หนึ่งนั้นทรงเป็น มหาราช ในดวงใจของประชาชน ทั้งที่เป็นพลกนิกร และชาวต่างชาติต่างภาษานานาอารยชาติ

ผู้ไปเยือนหลายคนสะท้อนใจเห็นได้ชัด เมื่อเห็นสถานที่แสดงความเป็นอยู่ ตลอดจนข้าวของเครื่องใช้ของพระองค์ท่านที่จัดวางไว้ ณ ที่เดิมทุกอย่าง ทำให้เกิดมโนภาพพระราชจริยวัตร อันสมถะเรียบง่ายตามแบบสามัญชนตั้งแต่

ครั้งทรงพระเยาว์

งานปักครอสติช งานพันท์กระเบื้อง อันเป็นฝีมือพระหัตถ์แต่ละชิ้นล้วนแล้วแต่ประณีต งดงาม แสดงถึงพระทัยอันสุขุมเยือกเย็นยิ่งนัก เป็นผลงานที่เน้นย้ำถึงการใช้เวลาทุกนาทีให้มีค่าสมกับที่มีพระราชดำรัสตลอดมาว่า "เวลาเป็นของมีค่า"

เรือนอีกหลังข้างเคียง ได้จัดเป็นพิพิธภัณฑ์ ที่จัดแสดงพระราชประวัติ สถานที่ประทับสมัยทรงพระเยาว์ ความรู้ทางภูมิประวัติชุมชนย่านวัดดอนงคาราม และยังจัดการแสดงของประชาชนที่จัดถวายในงานพระราชพิธี ถวายพระเพลิงพระศพ ไว้เป็นความรู้แก่ประชาชน ย้ำความทรงจำที่ประชาชนถวายความจงรักภักดี และเทิดทูนสมเด็จพระย่าเป็นล้นพ้น

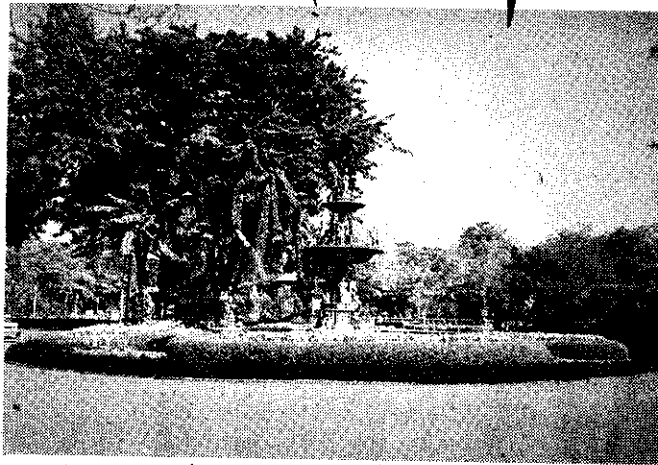
ใกล้กับบ้านจำลองสมเด็จพระย่า สายตาสอดดูกับแผ่นดินแกะสลัก ประติมากรรมขนาดใหญ่บนแผ่นดินทรายสีเขียวแบบปูนดำ แสดงพระราชกรณียกิจและงานไหว้แม่ฟ้าหลวง ฝีมือช่างชั้นยอดศิลปิน รู้สึกได้ด้วยเส้นสายที่ละเอียดละไม ถ่ายทอดได้แม้กระทั่งสายพระเนตรที่ทอดมายังประชาชนที่เข้าเฝ้า นั้นทรงเปี่ยมล้นด้วยพระเมตตา ความเต็มตื่นด้วยอาลัยหาพระผู้ทรงเป็นมิ่งขวัญ จนแทบจะกลืนน้ำตาไว้ไม่ได้ ในอกก็อาดูรแต่ได้... ย่าของลูก...!

ถอยออกมาจากการเข้าเฝ้าพระจอมมิ่งขวัญของประชาชนผู้รั้งด้วยจินตภาพอันดีมีค่า ก็ได้ทักทายกับสภาพสตรีวัยคุณเฒ่า และได้สนทนากัน

"บ้านอยู่แถวนี้แหละ ลูกๆ เขาไปทำงานกันหมด ที่บ้านไม่มีใครก็เลยออกมานั่งเล่นที่นี้ทุกวัน เช้าๆ และตอนเย็นนะคนเยอะจะ เพราะมาออกกำลังกายกัน บ้างมาที่นี่ประจำเพราะเย็นสบายนั่งได้ทั้งวันไม่มีร้อน แต่เสียค่ายไปหน่อย มีแต่สีเขียวๆ คนแก่ก็อยากให้เห็นสีสันของดอกดวงดอกไม้กันบ้าง ถ้าทรมเขาใจดี เขาคงจะมาเพิ่มให้นะ"

เป็น "ของขวัญชิ้นเยี่ยม" ที่กรุงเทพมหานคร มอบให้ประชาชน ไม่เพียงชาวกรุงเทพฯ ใครก็ได้ที่พำนักความสุขแบบธรรมชาติใครสนใจอยากไปเติมพลังใจอยู่ที่ขอสมเด็จพระย่า 3 เขตคลองสาน มีรถเมล์ผ่านสาย 6, 42, 43, ปอ.4, ปอ.พ5 โทรศัพท์สอบถามได้ที่ 0-2437-7799, 0-2439-0902

สวนสราญรมย์

ตลอดรัชสมัย

ภายหลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง รัชกาลที่ 7 ทรงโปรดเกล้าฯ มอบให้ คณะราษฎร ใช้เป็นที่ทำการและเป็นที่ตั้งสมาคม "สโมสรคนราษฎร" และเมื่อถึง ปี 2503 คณะรัฐมนตรีได้มีมติมอบให้เทศบาลกรุงเทพฯ จากนั้นได้มีการปรับปรุง บริเวณพระราชอุทยานให้เป็นสวนรุกขชาติและสวนสาธารณะในปัจจุบัน

ด้วยความร่มรื่นของสถานที่ แม้ช่วงเวลาพระอาทิตย์ตกดินก็ยิ่งรู้สึกเย็นสบาย สดชื่น คงเป็นเพราะต้นก้ามปูที่มีอายุกว่าร้อยปี ได้แผ่กิ่งก้านสาขาให้ร่มเงา ช่วยคลายความร้อนจากเปลวแดดที่ร้อนรนไปได้มาก

โบราณสถานและสถานที่ที่น่าสนใจภายในสวนสราญรมย์ ได้แก่ อนุสาวรีย์สมเด็จพระนางเจ้าสุนันทากุมารีรัตน์ และสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอเจ้าฟ้ากรมดงภรณ์เพชรรัตน์, ศาลาแปดเหลี่ยม, ศาลาโจงเมตร, แนวรั้วและซุ้มประตูรั้วด้านทิศเหนือและทิศตะวันออก (กรมศิลปากรได้ขึ้นทะเบียนอนุสาวรีย์เป็นโบราณสถาน), สระน้ำพร้อมเขื่อน ค.ส.ล., น้ำพุพานโลหะ, ศาลเจ้าแม่ตะเคียนทองลักษณะเป็นแท่งหินทรงหกเหลี่ยม 3 ชั้น, ลานไม้ดอก, อาคารเรือนกระจก และประตูรั้วลายพันธุ์พฤกษาพร้อมซุ้มประตู

หลังจากชมสถานที่ภายในสวนได้ไม่นาน ก็มีโอกาสได้พูดคุยกับน้องคนหนึ่งที่เธอเล่าว่า "ชอบสวนสราญรมย์มาก ทั้งสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่ร่มรื่น เงียบสงบ ส่วนใหญ่จะชอบนัดกับเพื่อนมาตีวงนั้งสี่ล้อ หรือบางทีก็มาอ่านคนเดียว... ส่วนสิ่งต่างๆ ภายในสวนนั้นเท่าที่เป็นอยู่ก็ดีแล้ว แต่ถ้าเป็นไปได้อยากให้เพิ่มไม้ดอก เพราะจะได้มีสีสันมากกว่านี้...ในส่วนของห้องน้ำอยากให้ปรับปรุงด้วย"

สวนสาธารณะที่ผสมผสานกลิ่นอายแห่งอารยตะวันตกและตะวันออกได้อย่างลงตัว เมื่อได้ก้าวเข้าไปบริเวณภายใน ภาพที่เห็นคือน้ำพุพานโลหะ ทำให้รู้สึกราวกับตกไปในห้วงอดีตอีกครั้ง กอปรกับเมื่อมองไปข้างหน้าได้เห็นโบราณสถานที่ตั้งเด่นเป็นสง่า อยู่กึ่งกลางพระราชอุทยานคือ อนุสาวรีย์สมเด็จพระนางเจ้าสุนันทากุมารีรัตน์ ยิ่งทำให้ผู้เขียนรู้สึกเหมือนต้องมนต์ หลงเสน่ห์ในความงามของสถานที่แห่งนี้... "สวนสราญรมย์"

ย้อนกลับไปในอดีต ในสมัยรัชกาลที่ 4 เคยเป็นพระราชอุทยานสราญรมย์ที่ทรงพระราชดำริให้สร้างขึ้นเพื่อเป็นที่ประทับ แต่ทรงสวรรคตก่อน ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 5 เป็นสถานที่ประทับของพระบรมวงศานุวงศ์และเป็นสถานที่รับรองพระราชอาคันตุกะจากต่างประเทศ และสมัยรัชกาลที่ 6 เป็นสถานที่จัดงานฤดูหนาว

สวนสันติชัยปราการ

ใครที่ผ่านไปผ่านมาย่านถนนพระอาทิตย์ คงอดไม่ได้ที่จะชื่นชมสถาปัตยกรรมความงามที่ตั้งตระหง่านแฝงไว้ด้วยความน่าเกรงขามของป้อมพระสุเมรุ ณ บริเวณมณฑล

ด้วยยุทธภูมิที่เหมาะสม ตั้งอยู่ริมแม่น้ำสายวัฒนธรรม รวมกับความเป็นตำนานเล่าขานเรื่องราวในอดีตของสถานที่ ทำให้สวนสันติชัยปราการแห่งนี้ มีความสำคัญเทียบได้กับสวนสาธารณะหลายๆ แห่ง โดยสิ่งที่ถือว่าเคียงคู่กับสถานที่บอกกล่าวถึงที่มาแห่งชุมชนคือ "ต้นลำพู" ซึ่งแต่เดิมนจะเป็นบริเวณที่มีต้นลำพูอยู่หนาแน่น จึงเป็นที่มาของ "บางลำพู"...แต่ปัจจุบันบริเวณดังกล่าว มีต้นลำพูเหลือเพียง 2 ต้น อยู่ทางด้านหลังป้อมพระสุเมรุ

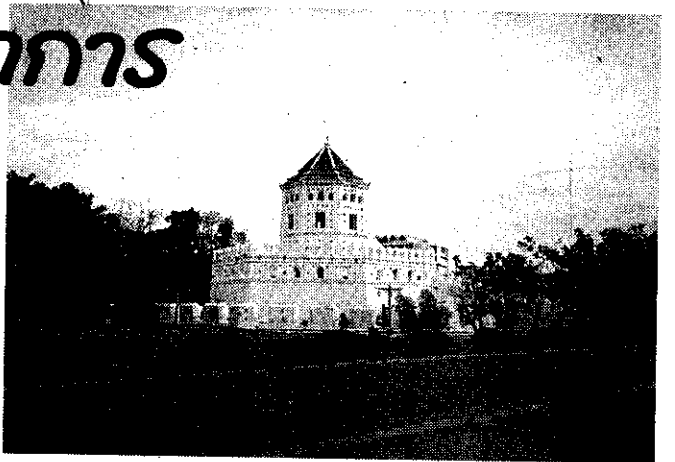
คุณณิต ดั่งดวงรงค์ หนึ่งในผู้นิยมมาพักผ่อนที่สวนแห่งนี้ กล่าวว่า "ปกติมาเกือบทุกวัน ชอบมาออกกำลังกายในตอนเช้า รู้สึกประทับใจกับบรรยากาศสถานที่ และสิ่งแวดล้อม ในส่วนของสถานที่อยากให้เพิ่มศาลาไว้สำหรับหลบแดดในตอนกลางวัน เพราะต้นไม้ที่ปลูกโตช้า ยังไม่ให้ร่มเงาเท่าที่ควร"

นอกจากนี้ ยังฝากเรื่องของห้องสมุดริมทางที่หลบอยู่ด้านในว่า "อยากให้มีการจัดให้เรียบร้อย และมีการแบ่งหมวดหมู่ของหนังสือให้ชัดเจน เพราะจะได้สะดวกแก่การใช้บริการ"

และยังฝากถึง กทม.ว่า "อยากให้สร้างสวนสาธารณะ ตามริมน้ำให้มากขึ้น อาจจะเป็นหย่อมเล็กๆ ก็ได้"

หลังจากเดินชมบริเวณได้สักพัก ก็แลเห็นที่น้ำดื่มสาธารณะ ตั้งเรียงรายทั่วไปในบริเวณแต่น้ำเสียคายนที่ไม่สามารถใช้งานได้ ผู้เขียนจึงต้องเดินไปนั่งหลบแดดบริเวณต้นลำพูเพื่อคลายร้อนแทน...

อีกสิ่งที่คุณพบเห็นทำให้พิศวงอดสงสัยไม่ได้ว่า ประวัติดังกล่าวถึงความเป็นมา

ของสถานที่สำคัญแต่ละแห่งในบริเวณ อาทิ ป้อมพระสุเมรุ, พระที่นั่งสันติชัยปราการ และต้นลำพู เหตุใดจึงเหลือแต่หัวเรื่องที่ปรากฏอยู่บนแผ่นโลหะที่ว่างเปล่า โดยไม่มีคำอธิบายใดๆ

สอบถามจากผู้มาเยี่ยมชมสวนว่า ช่วงเปิดสวนใหม่ๆ ทางเขตอาจรีบทำ เพราะใช้สีพิมพ์ที่เนื้อหาไม่ได้สลักลงแผ่นเหล็ก ดังนั้น เมื่อกาลเวลาผ่านไป แดด-ฝน-ลม ต่างได้พากันชะล้างข้อความต่างๆ จนเลือนหายไปหมด ทำให้เมื่อผู้มาเยือนจากต่างถิ่น ไม่มีใครทราบที่มาของสวนแห่งนี้แน่แต่คนเดียว...

ว่าพาลงแล้วก็เหลียวมองไปยังฝั่งตรงข้าม ของถนนที่ได้รับสมญานามว่า ถนนสายศิลปะ เพราะมีร้านอาหารที่ประดับประดาตกแต่งด้วยแนวคิดหลากหลายรอเรียกให้ไปใช้บริการอยู่ในช่วงค่ำคืน...แต่ผู้เขียนได้เลือกแวะพักดื่มน้ำ ที่ร้านอาหารสไตล์อินดี้ฝั่งตรงข้ามแทน...สำหรับใครที่ผ่านไปมาย่านถนนพระอาทิตย์...คงจะพอทราบว่ "นี่คือโรตีมะตะปะนะจะนะย"

ใครที่อยู่ฝั่งพระนคร แต่เดินเลาะเลียบบศาลาเสาชิงช้า ยังไม่ทันเหนื่อย ก็จะได้พบกับธรรมชาติในสวนสวยอีกแห่งบนเกาะรัตนโกสินทร์

หลายคนอาจจะยังไม่รู้ถึงที่มาของสวนสวยแห่งนี้ ซึ่งที่มาค่อนข้างจะโหดนิดหนึ่ง ที่โหดก็เพราะสมัยก่อนเป็นที่คุมขังนักโทษเก่าแก่ตั้งแต่ครั้งสมัย ร.5 เรียกว่า "กองมหันตโทษหรือคุกใหม่" และมาเปลี่ยนเป็น "เรือนจำพิเศษกรม"

จนเมื่อในปี 2535 วโรกาสที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงเจริญพระชนมพรรษาครบ 5 รอบ จึงได้มีการเฉลิมพระเกียรติโดยให้กรมราชทัณฑ์ย้ายเรือนจำออกไป สร้างเป็น "สวนรมณีนาค" ขึ้นมา ซึ่งชื่อนี้มีความหมายว่า "สวนแห่งพระนางที่เป็นที่พึ่ง"

ฟังความหมายและเปรียบเทียบกับสภาพแวดล้อมก็คงจะเป็นดังชื่อสวน เพราะพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ ก็ทรงเคียงบ่าเคียงไหล่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงดูแลทุกข์-สุขของปวงชนชาวไทย และผู้ที่อยู่ใต้ร่มพระบรมโพธิสมภารของพระองค์ท่านอย่างทรงไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย ไม่เว้นแม้แต่แดนดินถิ่นทุรกันดาร น้ำพระทัยทรงไปรยปรายไปทั่ววันทุกหัวระแหง

การที่ได้มาพักกายพักใจที่นี่จึงเหมือนได้มาพึ่งพระบารมีของพระองค์ท่านไปโดยปริยาย

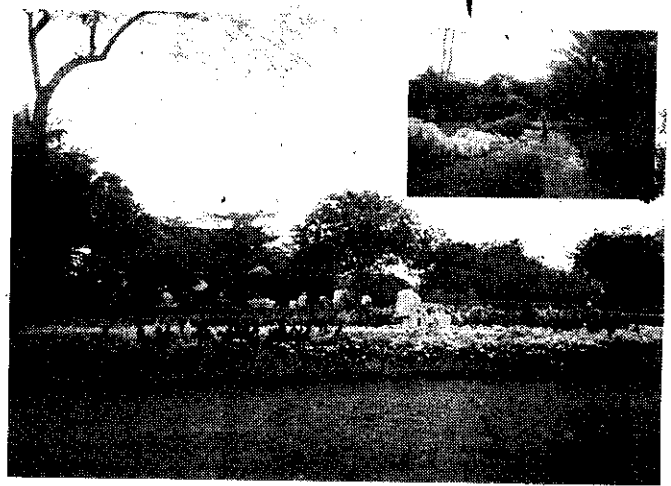
ช่วงเย็นที่ผู้เขียนได้ไปสัมผัสสมานนั้น สวนรมณีนาคดูก็คึกคักไปด้วยผู้คนหลากหลายวัย ตั้งแต่คนชราที่ไปออกกำลังกายด้วยการขับเข้แข่งขันหมาในท่าทางเบาๆ รองลงมาก็วัยกลางคนที่วิ่งบ้าง นั่งพักผ่อนหรือพาบุตรหลานมาวิ่งเล่นบ้าง วัยรุ่นก็ยังมึ บ้างก็มาตีวงล้อ เล่นกีฬา เพราะที่นี่จะมีกิจกรรมเด่นแอร์บิกและ กิจกรรมออกกำลังกายแบบอื่นๆ ทุกเย็น เห็นอริยาบถของผู้คนที่เจือปนด้วยความสุขทำให้รู้สึกว่ ที่นี่เป็นที่พักใจได้จริงๆ

แม้จะเป็นสวนที่สร้างไม่นานนัก แต่ต้นไม้ก็ยังคงความร่มรื่นให้กับผู้ที่แวะเวียนมาและผู้คนแถบนั้นได้พึ่งพิงอากาศบริสุทธิ์ แดดอ่อนๆ ยามเย็นส่องแสงสีทองอ่อนนภากระทบกับกิ่งไม้ใหญ่ใหญ่ที่อยู่ในบริเวณสวนสวยลมพัดสะบัดมาแต่ละครั้ง ปะทะกับผิวกายทำให้เย็นสบายหายเหนื่อยไปได้เลยทีเดียว

ได้เห็นผู้คนต่างก็ทำกิจกรรมของตนเองอย่างสนุกสนาน วัยรุ่นต่างก็เฮฮาสนุกสนานกับกิจกรรมที่ตนเองเรียกเองว่า เหนียวกับกระดานเลื่อนเวลาที่ลานกิจกรรม ที่นี่จึงนับว่าได้ช่วยให้เยาวชนได้ห่างไกลจากยาเสพติด

นอกจากจะเดินชมความงามของสวนไปตามเส้นทาง สวนกับผู้คนที่วิ่งผ่านไปมา วิ่งช้า เร็วแล้วแต่ความเหนื่อยของแต่ละคน อีกภาพที่ได้สร้างความประทับใจแก่ผู้เขียน คือภาพของคุณแม่เข็นรถพาลูกน้อยมารับอากาศที่สบายๆ ภายในสวน ต่างก็ทักทายกัน คล้ายจะเป็นจุดนัดพบของคนกรุงที่วันๆ ได้แต่แออัดอยู่ในตึกสูงหรือห้องสี่เหลี่ยมที่คับแคบ แล้วได้มาพบกับสถานที่กว้างขวางโปร่ง โล่ง อากาศถ่ายเทได้สะดวก

ได้พูดคุยกับน้อง ภาสกร เรียวกองวงศ์ และ น้องสนธิชัย ทาจิณะ นักเรียนชั้นม.4 ร.ร.สวนกุหลาบ ที่กำลังมานั่งดูข้อสอบบนพื้นหญ้ากันอย่างขะมักเขม้นเพื่อถามความเห็นฝากไปถึงกทม.สะท้อนถึงสิ่งที่ยากให้มีในสวนสวยแห่งนี้

สวนรมณีนาค

น้องๆ ก็น่ารักเต็มใจรวมมือเต็มที่ บอกว่า "อยากจะทำกทม.นำเก้าอี้มาเพิ่มอีกเพราะไม่ค่อยมีที่ให้นั่ง พื้นเป็นหญ้านุ่มก็จริงแต่จะขึ้น เพราะเจ้าหน้าที่จะรดน้ำเพื่อให้หญ้าเขียว และอีกอย่างหนึ่งคือ ผมอยากให้มีสวนสาธารณะให้เยอะๆ ครับ คนกรุงเทพฯจะได้มีที่พักผ่อนบ้าง เพราะบางคนก็อาจจะไม่มีเงินไปซื้อความสุขในที่ใดๆ ที่หรูๆ ได้ เขาก็จะได้มานั่งในสวนสาธารณะได้"

ข้างคุณพี่ ธนาพร ภาคสารศรี แฟนประจำของสวนรมณีนาคที่นี้อยู่ใกล้ๆ ก็บอกว่า อยากให้มีเก้าอี้เหมือนที่น้องว่า เพราะเมื่อเทียบกับที่แล้ว ไม่ค่อยจะมีที่ให้นั่ง นอกจากจะต้องหาเสื่อมาเอง และอยากให้นักทม.ทำห้องน้ำเพิ่มทุกสี่ทิศ ที่มีไม่พอกับคนที่มาใช้บริการ ดังขณะก็มีอยู่ก็ยังไม่พอยกให้เพิ่ม บางคนที่นั่งเล่นอยู่กลางสนามแล้วขี้เกียจเดินหาดังขยะที่อยู่ไกลและก็ค่อนข้างจะหายาก ก็มักถ่ายทิ้งกันแถวนั้น

เห็นพี่ผู้ชายกำลังนั่งพักเหนื่อย เหนือเมื่อดึงพราวหัวโบหน้า แต่ทว่าไม่ติดขัดที่จะพูดคุยกับเรา พี่ทินพันธ์ วิภาวนี บอกว่า เป็นขาประจำของที่นี่ มาวิ่งทุกวัน ถึงคนจะเยอะไปหน่อย แต่ก็อบอุ่นดี มีทั้งเด็กทั้งผู้ใหญ่เห็นแล้วชีวิตมีสีสันดีครับ บางวันก็สนุกเพราะมีลีดเดอร์มาซ้อมกัน

ส่วนสิ่งที่ยากให้นักทม.ปรับปรุงคือ "อยากให้นำดอกไม้ไทยๆ มาปลูกบ้างพวกไม้หอม เช่น สายหยุด มะลิ หรือพิกุล และนำที่อยู่ข้างหน้าสวนนั้น ผมว่าสมควรที่จะเปลี่ยนหน้าทุกเดือนเพราะน้ำเริ่มจะเขียวแล้ว และดูสกปรก ปลูกที่นำมามีเลี้ยงก็ขยายพันธุ์ออกไป น้ำที่ใสสะอาดตรงจุดนี้บ้าง สำหรับในส่วนอื่นก็คิดว่าดีแล้ว เพราะมีทั้งไม้ดอกไม้สีสวยงาม และเจ้าหน้าที่กทม.เขาก็ดูแลดีแล้ว ถ้าปรับปรุงนี้ผมก็จะได้ชื่นใจขึ้นอีกเยอะครับ"

สวนสันติภาพ

ไม่ว่าไกลจากอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิมากนัก ใครจะคิดบ้างว่า ท่ามกลางความ สับสนของถนนที่ขึ้นชื่อว่ารถติดที่สุดสายหนึ่งในกรุงเทพฯ จะมีความสงบสุขกับ เขาได้ ...

"การเปล่งเสียงเพื่อสันติภาพนั้น ไม่ว่าจะเป็ในในอดีต, ปัจจุบันและอนาคต และไม่ว่าจะเปล่งขึ้นมาจากที่ใด ย่อมได้รับคำขานรับ จากประชาชนทั่วโลก เสมอ... - กุหลาบ สายประดิษฐ์" ...ข้อความหนึ่งทีจารลงแผ่นเหล็ก ประกาศก้อง คล้ายกับจะเป็นสัญลักษณ์ของสถานที่แห่งนี้ ... "สวนสันติภาพ"

สวนนี้มีกำเนิดได้ไม่นานนัก เปิดเป็นทางการเมื่อ 16 สิงหาคม 2541 สร้าง ขึ้นเพื่อเป็นการระลึกถึงวันสิ้นสุด ของสงครามโลกครั้งที่ 2 สิ่งที่น่าสนใจไม่ เห็น กันตั้งแต่ ป้ายชื่อสวน เพราะเป็นลายมือของท่านพุทธทาสภิกขุ :

ยิ่งเมื่อเดินก้าวเข้ามา อีกสิ่งทีสะดุดตาสร้างความประทับใจสำหรับผู้ที่มา เยือนคือภาพของประติมากรรมชิ้นเอก ผลงานของบิกัสโซ ศิลปินชื่อก้องโลก "นก พิวราคาบข้อมะกอก" สัญลักษณ์แห่ง สันติภาพของโลก ความเป็นอิสราภาพ และความสงบร่มเย็น อดใจไม่อดทนเป็นอยู่เหนือท่ามกลางสระน้ำ

แม้บรรยากาศภายนอกอาจจะดูไม่รื่นรมย์เท่าไรนัก แต่สิ่งทีช่วยสร้างความ สดชื่นให้แก่ผู้มาเยือนได้นั้น คงเป็นสระน้ำขนาดใหญ่ที่มีน้ำพุและสัญลักษณ์

ของสวนปรากฏอยู่ ด้านหลังจะเป็นลานอเนกประสงค์ ร่วมด้วยแปลงไม้ดอกไม้ ประดับทีเติมสีสันทำให้รู้สึกว่สวนมีชีวิตอีกครั้ง และเมื่อเดินตามทางไปอีกนิด ผู้เขียนก็เริ่มสัมผัสได้ถึงความสุขขึ้น จากสระน้ำขนาดเล็กอีก 2 แห่ง พร้อม กับเสียงของความสนุกสนานของเด็กๆ ทีแว่วมาจากสนามเด็กเล่นในบริเวณ

นอกจากนี้ ทีทำให้อุดชื่นชมกับสวนสันติภาพไม่ได้อีก ก็ด้วยการทีสวนได้ จัดให้มีการปลูกไม้หนานาพันธุ์ไว้เพื่อการศึกษ อาทิ ไม้ดอก ไม้ผล ไม้เลื้อย และ พืชตระกูลปาล์ม...ทำให้รู้สึกว่การมาเยือนสวนสันติภาพในครั้งนี้นั้น...สร้างความ ประทับใจได้มากกว่าที่คิด

สวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์

สวนสวยอีกแห่งสุดท้ายทีจะนำผู้อ่านไปสัมผัส เป็นสวนสาธารณะทีมี ความน่าสนใจไม่แพ้กันคือ "สวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์" ซึ่งคณะรัฐมนตรีมี มติ เมื่อวันที่ 2 มกราคม และ 29 มกราคม 2534 ให้กระทรวงคมนาคม โดย การรถไฟแห่งประเทศไทยและมูลนิธิสวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ ได้ร่วมกัน จัดสร้างสวนสาธารณะ เพื่อน้อมเกล้าฯ ถวายเนื่องในวโรกาสทีสมเด็จพระนางเจ้า- สิริกิติ์ฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงมีพระชนมพรรษาครบ 60 พรรษา ในปี 2535 และเป็นสถานที่รวบรวมอนุรักษทรัพย์ต้นไม้ทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อให้เป็น สวนพฤกษศาสตร์ ทีสมบูรณ์แห่งหนึ่งในประเทศ ซึ่งได้มอบให้กรุงเทพมหานคร ดูแล ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2538 เป็นต้นมา

ภาพแรกทีได้ย่างเข้ามาในสวน ก็อดชื่นชมกับความงดงามจากไม้ดอกไม้ นานาพรรณ ทีเจ้าหน้าทีได้ตัดสรรเลือกดอกไม้มาปลูกสลบตัดสีได้อย่างงดงาม... สิ่งต่อมาทีสังเกตเห็นได้ชัดคือ ผู้คนทีมาเที่ยวชมสวนส่วนใหญ่ มักจะมาเป็นกลุ่ม บ้างก็มากับเพื่อน บ้างก็มากับครอบครัว นึกๆดูแล้วคงเป็นเพราะสีสันของไม้ เมืองหนาว และบรรยากาศของสวนโดยรอบจึงทำให้ผู้ทีมาเยือนมักจะไม่พลาดที จะเก็บภาพประทับใจ กลับไปเป็นที่ระลึก...

ธรรมชาติทีน่าสัมผัสในบริเวณสวน มีทั้ง สวนบัว น้ำพุ สวนหิน และ สวนยุโรป โดยเฉพาะในช่วงนี้ มีการลงไม้เมืองหนาวในบริเวณสวน โดยเฉพาะ สร้อยไก่ ดาวกระจายแคระ คริสต์มาส ผีเสื้อ และ พืชเหนียว ทำให้เพิ่มสีสันให้ สวนดูสดชื่นเป็นอย่างมาก

ขณะที่นั่งพักได้ร่มไม้ได้ไม่นานได้มีโอกาสพูดคุยกับครอบครัวหนึ่ง โดย ผู้เป็นหัวหน้าครอบครัว เล่าให้ฟังว่ "ส่วนใหญ่จะมาพักผ่อนทีสวนนี้กันบ่อย โดยส่วนตัวกับภรรยาจะออกกำลังกายด้วยการวิ่ง ส่วนลูกชายก็ชอบ โดยเขาจะขี่ จักรยานรอบๆ บริเวณสวน" ...

หากจะกล่าวถึงความสวยงามแล้ว สวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ นับว่ เป็นสวนทีมีความงดงามติดอันดับช่วงต้นๆ ก็ว่าได้ หากแต่จะหาความร่มรื่นจาก ต้นไม้ใหญ่ อาจจะต้องนั่งอยู่ใต้ร่มไม้ตามรายทางริมถนนภายในสวนเท่านั้น...

แม้ว่จะขึ้น "ศักราชใหม่" แต่ความสับสนวุ่นวายในเมืองหลวงก็ยังคงมีอยู่ไม่จบสิ้น ต่างคนต่างดำเนินชีวิตตามวิถีของตน ต่อสู้ ตื่นรน เพื่อชีวิตทีดีกว่า...บางครั้งอาจ รู้สึกเหนื่อยล้า ท้อแท้สิ้นหวัง ...

ความสุขขึ้นจากธรรมชาติอาจจะพอช่วยให้เรากลับมาเย็นหยัดต่อสู้กับปัญหาต่างๆ ได้อีกครั้ง หากแต่เพียงลองเปิดใจหันมาชมธรรมชาติที่อยู่รอบๆ ตัว ทีพร้อม จะเติมความสุขใส่เป็นกำลังใจให้กับชีวิต ด้วยอากาศทีบริสุทธิ์ และความสดชื่นของไม้ดอกไม้ประดับนานาพันธุ์ แม้กระทั่งในยามที تراศตราทำงานหนัก ก็สามารถผ่อนคลายความเครียดนั้นด้วยการออกกำลังกาย ตามลานกีฬาทีสวนได้จัดบริการไว้ให้...

"สวนสาธารณะ" จึงน่าจะเป็นทางเลือกหนึ่ง ...ทีคนกรุงไม่ควรมองข้าม